

VAN DE REDAKTIE

In de LBM NIEUWSBRIEF van januari 1995 staan enkele punten uit de algemene ledenvergadering van 17 december 1994 vermeld. Het gaat o.a. over de concoursaccommodaties. Verderop in De Notekraker daarover een verslag.

Natuurlijk weer in dit nummer al datgene wat in december en januari van de Bestuurstafel viel.

Zoals iedereen inmiddels weet, is de sollicitatieprocedure rondom de benoeming van een nieuwe dirigent bijna afgerond. Een ding is zeker. De procedure is zeer zorgvuldig uitgevoerd.

De benoeming van een nieuwe dirigent luidt een nieuwe periode in van de 136-jarige Koninklijke Fanfare St. Caecilia. Niet alleen vanwege de traditie, maar zeker als eerbetoon aan Guus Erkens, moeten we zorgen dat er geen "sjtjep in de kar" (pauze) komt. Zoals onze voorzitter Charles Backbier dit onlangs tijdens een proefrepetitie zo treffend uitdrukte. Gezien de zeer druk bezochte repetities na het Bondsconcours hebben we daar alle vertrouwen in.

Tenslotte een artikel van Paul Voncken, die reageert op de vermelding in de Notekraker, dat de hoezen van de trommen nogal te lijden hebben onder de vele verplaatsingen de afgelopen maanden.

VAN DE BESTUURSTAFEL VIEL

December

Een schijftrombone zal worden aangeschaft ter vervanging van het instrument van dhr. Jos Lustberg.

In het voorjaar is het instrument van Denise Schiffelers aan vervanging toe.

Er worden geen leerlingen door de vereniging meer ingeschreven bij een muziekschool. Wij verzorgen onze opleiding nu zelf, omdat dhr. Erkens de theorielessen zal gaan verzorgen.

Een contributie-aanpassing was noodzakelijk en deze is reeds vermeld in de Notekraker nummer 6 van vorig jaar.

De advertenties voor een nieuwe dirigent zullen in de twee Limburgse dagbladen worden geplaatst.

De voorspeelmiddag is gepland op 23 april 1995.

De heer Hamers zal de tuba gaan bespelen op eigen verzoek en de Es bas ter beschikking stellen aan wie?

Op 7 januari zal er een glaszamelaktie worden gehouden t.b.v. het uniformenfonds.

Januari

Een tweetal kandidaten worden uitgenodigd om twee proefrepetities te verzorgen waarna de speelgerechtigde muzikanten en bestuursleden een voorkeurstem uitbrengen.

Gewenst is dat de toekomstige dirigent ongeveer 70% van het aantal uitgebrachte stemmen achter zich heeft vergaard voordat het bestuur een tijdelijke benoeming zal geven.

De brieven voor ons solistenconcours worden verstuurd.

Leden van het aktiecomité Hoevefeest bespreken de invulling van het Hoevefeest.

De heren Henny Moonen en Hub Ramaekers verzorgen de werkindeling voor het Hoevefeest en het Solistenconcours. **IEDEREEN STEEKT ZIJN HANDEN UIT DE MOUWEN** is de leuze.

De heren Nic Frissen en Louis Souren zijn aftredende bestuursleden en stellen zich niet herkiesbaar.

De heer Eurlings volgt heden op donderdagavond een cursus tot eind april. Daarna neemt hij de repetities weer ter hand.

MUZIEK

Weert. Afgelopen week-end, sporthal Leuken. Bondsconcoursen.

Zo mat als het bondsconcours vorige week was, zo kleurrijk waren de ontwikkelingen van afgelopen weekend. Behalve veel spectaculaire muzikale prestaties waren er ook verrassende wendingen en vielen er wat klappen bij met name de superieure harmonieën.

Grootste topper bij die groep was zonder twiifel L'Union Heythuysen, dat onder leiding van Jan Cober een weergalooz concert gaf. De kristalheldere structuur van het orkest leverde een kleurig palet van klanken op, die in boeiende muzikale lijnen werden gegoten. Sint Caecilia Grevenbicht-Papenhoven blonk eveneens uit: de vele schakeringen in kleur en tempo van het keuzewerk werden goed getroffen en met name de kracht-dadige uitvoering van *Sinfonietta II* (Badings) werd een waar luisteravontuur. De muzikale dictie van Frans Scheepers ligt meer in het gevoel, wat in samenwerking met De Vriendenkrans Heel een memorabel concert opleverde.

Dat het puntental deson-

Kleurrijk bondsconcours

danks niet de hoge lijn van de verwachting volgde, lag grotendeels aan het keuzewerk, denk ik. Het karakteristieke van *La Valse* (Ravel/Scheepers) kwam slechts zo nu en dan eruit.

Sint Agnes Bunde speelde een tot in de puntjes afgewerkt programma, nauwgezet en met zeggingskracht. Heel wat anders dan Sint Joseph Sittard, dat werd gestraft omdat men juist nogal wat steken liet vallen op het gebied van samenspel.

Sint Joseph Weert speelde een genuanceerd en effectvol verplicht werk, maar verloor in het keuzewerk, waarvoor mijns inziens nogal rijkelijk werd beloond, alle gevoel voor dynamische proporties. Robuust spel vertoende ook Wilhelmina Posterhoit, maar dit korps bleef tenminste binnen de grenzen van het toelaatbare. Al met al stonden de optredens in deze afdeling garant voor muzikaal genot en vormden zij een bron voor opwindende speculaties, wat veel sjeu geeft aan zo'n weekend.

Bij de fanfares hetzelfde verhaal, alleen leek het wel of de jury op haar houten

troon andere dingen hoorde dan de luisteraar aan de voet daarvan, zo verrassend waren sommige uitslagen. Over het algemeen waren die aan de hoge kant met als bizar hoogtepunt de waardering voor Sint Caecilia Schimmert, die zelfs nog boven de score van Heythuysen uitstak. Noël Speetjens leidde een contrastrijk spelend korps, maar liet de luisteraar toch zitten met een erg verbrokkeld gespeeld verplicht werk. Reëler waren de uitslagen voor de fanfares van Puth en Hulsberg, die elk op hun manier het publiek behaagden. Voor Stein en Buchten was er geen lof der jury, met name bij Buchten gingen er daarvoor te veel elementaire zaken mis, zoals ritmiek en samenspel. Voor Sint Oda Merselo werd het debuut in deze afdeling gul beloond, hetgeen een aansporing mag zijn om op dezelfde wijze verder te gaan.

Niet alleen juryteam Claessens leek aan het eind van de rit bevangen te zijn door de benauwde lucht in de overbevolkte sporthal, ook team Kuijpers strooide flink met punten bij de laatste door haar te beoordelen

korpsen in de ere-afdeling. Voor Hunsel en Meterik lag promotie voor de hand omdat beide korpsen bewezen over meer dan genoeg draagkracht te beschikken om de last van de superieure afdeling te kunnen torsen. Onverwacht promotie maakten Waubach en Berg aan de Maas (harmonie): Waubach kwam net over de streep met nogal eenzijdig spel, terwijl harmonie Sint Joseph veel punten cadeau kreeg voor een wat mij betreft vlakke en timide uitvoering. Ook de fanfares uit Montfort en Orlo kregen wat extra's toegestopt maar hier bleven de puntentallen binnen de perken.

De afdeling uitmuntendheid kende een tweetal uitschietters. Allereerst harmonie De Drie Horens Horn die imponeerde met een mooie heldere klank en lekker robuust spel, evenwel zonder de balansen uit het oog te verliezen. De opponent bij de fanfares was OLVrouw in 't Zand Roermond: dit korps haalde bij lange na niet de torenhoge score van Horn, maar maakte wel indruk door veel nuances aan te brengen in de dynamiek.

In de eerste afdeling viel harmonie Concordia Panningen op met een gefarnd en vrij hoog gegrepen programma. Men bleek de zaken goed in de hand te hebben en zelfs iets toe te kunnen voegen aan de noten, wat betekende dat men toe was aan promotie. Ook in de tweede afdeling werd gepromoveerd door de harmonieën van Venlo en Landgraaf-Eikske. Voor Landgraaf-Eikske ongetwijfeld een steuntje in de rug, maar het overwicht dat de Venloërs tentoon spreiden, was bij hen ver te zoeken.

De akoestische problemen die in een sporthal ontstaan, waren goed ondervangen door een, weliswaar functionele maar ook bijzonder lelijke stelling met daarop klankpanelen op het podium. Aan muzikale voorwaarden was hiermee voldaan, maar wat betreft randvoorwaarden bleek sporthal Leuken de vele mensen nauwelijks te kunnen verwerken. Meest vervelend was de bedompte en broeierige atmosfeer die de lange zit er niet aantrekkelijker op maakte. Dat het toch nog een gedenkwaardig bondsconcours werd, komt dan ook geheel en al voor rekening van de 28 deelnemende verenigingen.

CUNERA VAN LIER

TROMGEROFFEL

Er stond al enkele keren in de Notekraker vermeld, dat de vernieuwing van de dikke tromhoezen vermeden had kunnen worden. Misschien hadden ze een jaartje langer mee kunnen gaan, maar het gebruik van de houzen voor het concours zal veel slijtage geveerd hebben. Ze werden vaak drie of vier keer per week in -en uitgeladen voor repetities en concerten. Al het slagwerkmateriaal paste wel in de bus van Hub Dormans, al ging het echter niet altijd zonder wrikken en wringen. Het slagwerk is Hub Dormans zeer dankbaar voor zijn verdiensten als chauffeur en we hopen dat wij nog lang plezier van hem mogen hebben.

Op concerten krijgen de slagwerkers niet altijd vrije doorgang van andere leden die al de bühne willen betreden. Ik zou deze leden willen verzoeken om even te wachten. Als ze toch als eerste op de bühne willen zijn, zijn ze van harte welkom om het slagwerk te helpen. Wij moeten vaak opzetten in een zeer kort tijdsbestek, daardoor kunnen hoezen niet altijd zorgvuldig worden weggelegd.

Over reparaties of vernieuwing van koffers van blaasinstrumenten heb ik nog nooit gelezen in de Notekraker. Daarbuiten slijten hoezen ook veel sneller dan koffers. Als we meteen koffers voor het drumstel hadden gekocht, zou dat weliswaar iets duurder zijn, maar dan hadden we op den duur geld bespaard.

Diegenen die vinden dat de vernieuwing van de dikke tromhoes vermeden had kunnen worden, moeten ook eens buiten het financiële aspekt kijken.

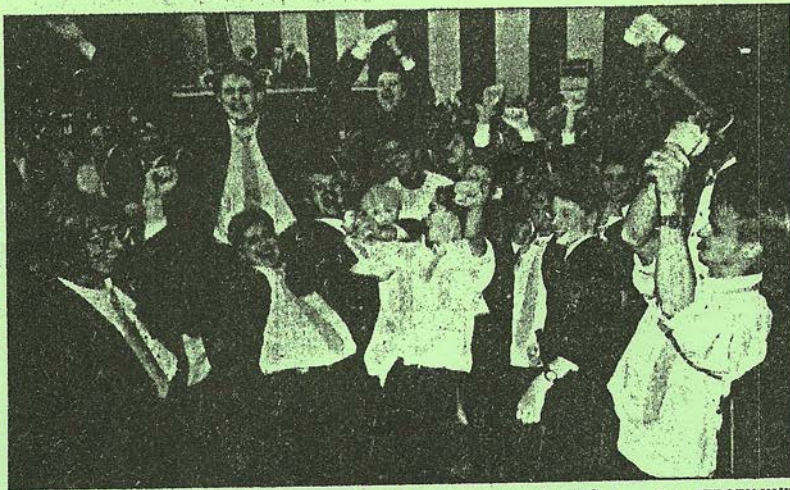
Paul Voncken

WEERT - De laatste bondsconcourssdag was met dertien van de zestien orkesten een uitgesproken fanfare-dag. 'Sporthal Leuken' bleek een mufte accommodatie en bovendien te klein voor het massaal toegestroomde publiek. De verre van ideale omstandigheden, zowel akoestisch als qua atmosfeer, werden echter gecompenseerd door de jury, die kwistig met de punten gooide. Dat mag bevreemdend worden genoemd zeker na de zeer realistische juring tijdens het eerste concoursweekende.

Fanfare St. Paulus uit Maria Hoop (289,5) begon zondagochtend de marathonzitting. Het orkest speelde ritmisch vitaal in Knoxville 1800 van James Curnow. Stemningsproblemen waren er echter te regelmatig in de begeleidende accoorden. Hetzelfde verplichte werk van Curnow speelde fanfare Broekhuizen-vorst en Ooljen (305) pittig. Onder leiding van Rob van de Beuken werd in Festivity van Jef Penders echter robuust gespeeld. Een rauwe klank en wild samenspel waren het gevolg.

Ere
Harmonie De Drie Horens uit Horn musicerde onder leiding van Frans Hendriks daarentegen fijnzinnig in de Aladdin Suite van Carl Nielsen. Vooral het tweede deel had een mooie dansante lijn. De warme, bechafte spelende klarinetgroep vormde een stevige body voor het sterk bezette orkest dat welverdiende 320 punten behaalde en promotie naar de afdeling ere.

Onder leiding van Harrie Wolters trad de Koninklijke Harmonie Roermond (290,5) op met onder andere 'The Singapore Experience' van Hardy Mertens. Wolters hield

● Feest bij de fanfare van Schimmert na het bekendmaken van de uitslag.

Foto: JEROEN KUIT

de zaak goed in de hand maar kon de chronische stemmingsproblemen niet verhelpen.

Ere

René Pisters bracht met de Koninklijke Fanfare Eendracht uit Waubach (307,5) een breed uitgesponnen klankideaal naar voren. 'Burlasca' van Paul Huber paste wonderwel in deze statisch, dramatische aanpak. 'Pentagram' van Johan de Mey miste door dat overmatig rekken van de klank de nodige lichtheid en speelsheid in karakter. Ons Genoegen uit Oirle Venray onder leiding van Martien Maas (207,5 punten) speelde massief in 'Hanselijn' van Van Lijnschooten. Vooral de grofheid van klank en schreef-

groei in balans zullen het puntentaal hebben beperkt tot 297,5 punten.

Zeer overtuigend trad fanfare St. Cecilia uit Hunsel op. Onder leiding van Jos Strofels werd Spectrum van James Curnow daadkrachtig neergezet. De klankdelen klonken mooi mild; afgezet tegen de goed aansluitende ritmische passages werd het een contrastrijke uitvoering. Goed voor promotie met 313,5 punten.

Fanfare Concordia uit Meterik onder leiding van Theo Schreurs overspeelde de klank in het werk van Curnow. Door de scherpte van toon en de ruggende tempi ging de doorzichtigheid verloren. Mijsz inziens had men dan ook niets te klagen over de toegedekte 312 punten. Met

de Koninklijke fanfare De Vriendenkring uit Montfort trad René Pisters voor de tweede keer voor het voetlicht en behaalde 302 punten.

Als laatste vereniging in de afdeling ere trad harmonie St. Joseph uit Berg aan de Maas op. In 'Ballad Dreams' van Coby Lankester werd zelfverzekerd samengespeeld onder leiding van Rob van der Zee. Het leverde samen met de verzorgde uitvoering van Badings' 'Lieshout en zijn Molens' een promotie met 311,5 punten op.

Superieur

Hans Breuls leidde zijn fanfare uit Stein (318,5) naar een onmiskenbaar hoogtepunt. Mea Culpa van Hardy

Mertens werd met verve gespeeld. Zijn arrangement van English Heritage van Georg Lloyd was eveneens zeer geslaagd: goed uitgebalanceerd en met een vloeiende doorstroming. Fanfare St. Caecilia Schimmert musicerde zeer accuraat in 'De Bokkenrijders' van Noël Speetjens werd bovendien gecontroleerd en muzikaal gespeeld. De overspanning van het geheel ontbrak echter - ook de Fantasia van Goorhuis had daardoor te lijden - en details in de saxofoonpartij en het klein koper waren niet altijd duidelijk volgbaar. De benadering van Schimmert had iets amechtig, maar leverde toch 340,5 punten!

Fanfare St. Oda uit Merselo (319) was een melodieuze spelend orkest dat met flair musicerde. Jammer dat in het keuzewerk door een wat overenthousiaste aanpak de balans in het nauw kwam.

Fanfare St. Caecilia uit Puth speelde o.l.v. Frenk Rouschop Sparke's Sunken Village meeslepend. Het koraal werd secuur afgewerkt en mool 'uitgespeeld', waartegen de capricieuze interrupties van scherp koper en slagwerk fel werden afgezet. Spectrum van Gilbert Vinter rolde er lekker soepeltjes uit. Het geheel leverde 328 punten op voor de muzikanten uit Puth.

Fanfare St. Joseph uit Buchten (310) begon overtuigend aan 'De Bokkenrijders'. Het orkest had een homogeen spelende saxgroep en de sol in scherp koper, bugel en bas werden netjes neergezet. Het grillige passagewerk naar het slot toe klonk echter schichtig en onnauwkeurig en het zwaar koper ging alengs overheersen. Op 'Avalon' van Jan Van der Roost had het orkest iets meer controle.

Fanfare St. Caecilia uit Hulsberg (329) met Guus Erkens sloot de marathonzitting af. 'Innocent Condemned' van Rob Goorhuis kreeg een spannende opzet met 'to the point' samenspel. In 'Mea Culpa' van Hardy Mertens werd echter erg fors gespeeld, de bugelklank werd letterlijk aan flarden gescheurd.

LBM NIEUWSBRIEF

Limburgse Bond van Muziekgezelschappen

Uitgever: LBM, Postbus 3507, 6017 ZG Thorn

Redactie: Martin Frankort, Jos van Nuenen, Boy Swachten, Giel Rouvroye

Jaargang 2 no. 4, januari 1995

Enkele punten uit de algemene ledenvergadering van 17 december 1994.

- * De vergadering is accoord met het opzetten van een provinciaal systeem/netwerk van leen en uitleen van muziekwerken. Er zal getracht worden om medio 1995 een katalogus uit te brengen.
- * De vergadering is accoord met het voorstel om vanaf 1996 de concoursaccommodaties te beperken tot Rodahal Kerkrade, Vrijthoftheater en MECC Maastricht, Stadsschouwburg Sittard, Stadsschouwburg Heerlen, Oranjerie Roermond en De Maaspoort Venlo. Organisatie in andere accommodaties (waaronder sporthallen) is dan dus niet meer toegestaan.

De vergadering is van oordeel dat de doelstelling van concoursen primair is verenigen de gelegenheid te bieden om onder optimale omstandigheden te concerten en dat het belang van de deelnemende verenigingen prevaleert boven de belangen van de concoursorganiserende verenigingen (als die al op gespannen voet zouden staan).

- * Er zal voor 1996 weer geloot worden voor 2 in plaats van 3 bondsconcoursen. Afhankelijk van de evaluatie concoursen in 1995 zal besloten worden of het systeem van 2 concoursen gehandhaafd blijft of dat zal worden teruggedaan naar het oude systeem van 3 concoursen. Met name is hierbij van belang hoe hoog het aantal deelnemende verenigingen uitkomt.
- * Zoals inmiddels gebruikelijk wijst de bondsvoorzitter de verenigingen nogmaals op het omgaan met het inzetten van vreemde krachten tijdens de bondsconcoursen. In 1994 werden door 57 concoursdeelnemers liefst 371 vreemde krachten ingezet. Sinds de invoering van het nieuwe concoursreglement in 1992 is dit aantal ieder jaar gestegen. Het gaat daarbij niet om overtreding van het reglement naar de letter, maar om een handelen tegen de geest van het reglement. Dit stemt tot nadenken.